

Tämän sikarodun hävittäminen ei toteudu.

reja vaativa. Mutta liikevoittojärjestelmän täytyy tuhoutua ja elämän säilyä.

Fascismi ja natsionalismi vastakkain.

Europassa on kehittynyt omituiselta näyttävä tilanne, mutta todella ei se niin perin omituinen ole, kun syyt ymmärretään. Saksan fascismi ja Italian fascismi, huolimatta kaikesta siitä mitä niillä luonteenomaisesti on yhteistä, ovat joutuneet jyrkästi vastakkain. Se on tapahtunut Itävallan kysymyksessä.

Itävallassa on jo pitemmän aikaa käyty kiivasta kamppailua fascismin ja poliittisen demokraatian kesken siitä kumpiko sitä maata hallitsee. Fascismi saa tehokasta apua Saksasta, jota terrorisoiva Hitler on syntyisin itävaltalainen ja luonnollisesti tahtoisi laajentaa järjestelmäänsä syntymä-

maahansakin ulottuvaksi. Itävallan kansanvaltainen hallitus sen sijaan on saanut tukea Ranskalta ja Mussolinin fascistihallitukselta Italiasta. Yhden maan fascismi on siis asettunut toisen maan fascismin vastaan samoin kuin yhden maan kapitalismi joutuu asettumaan toisen kapitalismin vastaan. Siihen löytyvät vissit ja pätevät syyt ja ne eivät suinkaan ole löydettävissä siitä että Mussolinista olisi yhtäkkiä tullut kansanvallan ystävä.

Ranska ja Saksa ovat vanhoja vihollisia keskenään. Jokaista tapausta joka Saksaa näyttää voimistuttavan, katsellaan Ranskassa pelolla. Italla oli Saksan liittolainen maailmansodan syttyessä. Se kieltäytyi kuitenkin ryhtymästä sotaan Saksan ja silloisen Itävallan puolelle; myöhemmin se yhtyi sotaan niitä vastaan. Tämä liittolaisensa pettäminen ehkä ratkasi sodan keskusvaltojen häviöksi. Sitä ei ole Saksassa unhotettu ja nyt kun Hitlerin fascismi on nostanut itsensä valtaan ja pysyttelee siinä suureksi osaksi kansalliskiihkon lietsomisella, olisi verrattain helppoa ryhtyä hyökkäyssotaan Ranskaa ja Italiaa vastaan jos löytyisi vähänkin edellytyksiä siinä menestymiseen.

Itävallan ja Saksan yhtyminen fascistiseksi liitoksi olisi yksi askel siihen suuntaan. Se laajentaisi ja voimistuttaisi hitle-rismiä. Mussolini käsittää tämän, samoin kuin Ranskakin, ja siksi on ensimmäisestä fascistisesta diktaattorista nyt tullut kansanvaltaisen hallitusmuodon suojelija. On mahdollista että nämä aateveljet, Mussolini ja Hitler, joutuvat vielä avoimeen sotaan keskenään, kansallisten ja omien valtapyrkimystensä kannustamina; sotaan jossa he, samoin kuin hallitseva luokka yleensä, tapeluttavat työläisiä keskenään.

